

Nr 665

Av herr Carlshamre m. fl., angående socionomutbildningen.

(Lika lydande med motion nr 633 i Första kammaren)

I statsverkspropositionen, bil. 10, E 29, anges riktlinjer för en snabb utbyggnad av socionomutbildningen. Även om ett prognosmaterial hade varit önskvärt för säkrare bedömning av utbyggnadsbehovet, delar vi uppfattningen att en viss ökning av utbildningskapaciteten behövs. Vi kan emellertid inte förorda att den sker till priset av den kvalitetsförsämring som det skulle innebära att på föreslaget sätt radikalt förkorta studiepraktiktiden. Inte heller är vi övertygade om lämpligheten av att nu splittra socionomutbildningen på fler studieorter.

Det råder enighet om att studiepraktiken är ett mycket värdefullt inslag i socionomutbildningen. Värdet ligger inte främst i att de studerande får en viss praktisk kännedom om de administrativa och andra göromål som ingår i den yrkesverksamhet för vilken studierna skall förbereda, även om en sådan ren arbetsträning inte skall underskattas. Viktigare är att de studerande får pröva på den kontakt och det arbete med andra människor som utgör ett så väsentligt inslag i de flesta socionomers verksamhet. Det ligger i sakens natur att en praktik med huvudsakligen detta kontaktskapande syfte inte kan få önskad effekt, om praktiktiden göres för kort. Det är signifikativt att just de remissinstanser som torde ha den rikaste erfarenheten av hur studiepraktiken fungerar i detta avseende — styrelserna för socialhögskolorna och Sveriges socionomförbund — bestämt avstyrker en förkortning av praktiktiden.

Liksom flera remissinstanser ifrågasätter vi bedömningen att det skulle vara i det närmaste omöjligt att anskaffa tillräckligt många praktikplatser för ett fördubblat antal studerande utan att genom en halvering av praktiktiden utnyttja varje praktikplats för två studerande per år. Liksom SACO och Samarbetsnämnden för socialhögskolorna anser vi det möjligt att i större utsträckning än hittills anordna praktik inom den statliga sektorn. Vi är också övertygade om — och har vid stickprovförfrågningar fått visst belägg för — att det enskilda näringslivet och en del organisationer skulle kunna ställa åtskilligt fler praktikplatser än nu till förfogande.

Vi håller för sannolikt att svårigheten att anskaffa praktikplatser till stor del beror på att socialhögskolorna har för små resurser för den ackvisition och organisation som är nödvändig. En ökning av antalet konsulent-

tjänster vid högskolorna skulle troligen vara det effektivaste sättet att öka tillgången på platser. Vi förordar därför att Kungl. Maj:t vid bedömningen av vilka ökade resurser socialhögskolorna behöver tillföras för att möjliggöra den föreslagna kapacitetsökningen ger relativt hög prioritet åt de ytterligare konsulttjänster som högskolorna gång på gång begärt att få inrätta men för vilka man endast i begränsad utsträckning vunnit gehör hos Kungl. Maj:t.

Vi finner inte att tillräckligt starka skäl talar för att bygga ut socionomutbildningen i första hand genom etablering utanför de nuvarande högskolorna. Då förslaget om inrättande av socialhögskolan i Örebro behandlades för ett par år sedan anfördes goda skäl för att i stället öka de tidigare befintliga högskolornas kapacitet. Dessa skäl har inte förlorat i styrka sedan dess. Socialhögskolorna är i jämförelse med många andra högskolor på intet sätt några stora enheter. De är också redan nu väl spridda över landet, varför nyetablering av lokaliserings- eller rekryteringspolitiska skäl inte framstår som behövlig. Vi kan inte finna några olägenheter med att utbildningskapaciteten vid de nuvarande högskolorna på några år väsentligt ökas. Om i ett senare utbyggnadsskede inrättande av ytterligare någon socialhögskola — eller någon form av filialutbildning utanför högskoleorterna — skulle befinnas önskvärd, bör förslag härom föreläggas riksdagen.

Med hänvisning till vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta

att med avslag på proposition nr 1, bil 10, E 29, i vad avser studiepraktikens längd fastställa studiepraktiktiden inom socionomutbildningen till ett läsår,

att utbyggnaden av intagningskapaciteten inom socionomutbildningen i första hand skall ske vid de nuvarande socialhögskolorna, samt

att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att socionomutbildning utanför de nuvarande socialhögskolorna inte anordnas utan att förslag härom först förelagts riksdagen.

Stockholm den 28 januari 1970

Nils Carlshamre (m)

Britt Mogård (m)

Ingrid Sundberg (m)

Alf Wennerfors (m)